

In de maand september wordt in Son en Breugel op grootse wijze 75 jaar bevrijding herdacht. Onder het motto 'Remember September' zijn er tal van activiteiten zoals bevrijdingsconcerten, paradroppings, militaire parades, onthulling van monumenten, tentoonstellingen en ga zo maar door. Ook (helaas nog maar enkele) oud-militairen van de 101e Airborne divisie, die destijds in onze omgeving zo hard voor onze vrijheid hebben gevochten, zijn aanwezig en worden met veel respect ontvangen en geëerd. Een loflied op die dappere helden mag dan ook natuurlijk niet ontbreken.

WITTE VLOKKEN IN SEPTEMBER

(herinneringen van een oorlogsveteraan)

"Kijk" zegt hij, met nauwelijks bedwongen emotie en met zacht omfloerste stem,
"hier zijn we toen het vliegtuig uit gesprongen,
hier landden we toen tussen hei en brem.

Midden in de maand september daalden
we als witte sneeuwvlokken toen neer.
Zoveel makkers, die het toen niet haalden,
want het Duits geschut ging zwaar tekeer.

Zoveel blijde maar ook angstige gezichten,
toen we vertrokken naar de Sonse brug,
waar de vijand z'n kanonnen op ons richtte.
Maar voor ons was er geen weg terug.

De doorgang die daar onze troepen zochten,
heeft ons enorm veel bloed en zweet gekost.
Maar de vrijheid, die we toen hebben bevochten,
heeft dit dorp wel van de tirannie verlost.

En nu ik hier terug ben op de Sonse Heide
beleef ik die septemberdagen nog een keer,
denk ik terug aan hoe we Son bevrijdden.
Driekwart eeuw geleden is 't alweer.

Dankbaar ben ik, dat ik nu nog mag ervaren,
- en het maakt me nederig en klein -
dat de mensen ons na al die jaren
hier nog altijd niet vergeten zijn.

De herinneringen zullen altijd blijven.
Herdenken moet en is ook nooit verkeerd,
zodat we samen blijven onderschrijven
dat je van 't verleden ook iets leert.

Dat oorlog en geweld voor altijd moeten stoppen.
zou ieders boodschap moeten zijn voortaan.
Dat wij ons op de Sonse heide lieten droppen,
dat hebben wij dan niet voor niets gedaan."

Hij zwijgt en kijkt met licht betraande ogen,
naar de plekken, die hij hier weer herontdekt.
Ook wij zijn stil en ook wel wat bewogen.
En ons past maar één ding: diep respect.

Ad Louwers

